

دل مجنون

سرانده

سید محمد نادی آل محمد

شناسنامه کتاب

سرشناسه: آل محمد، سیدمحمدهادی، ۱۳۶۱ -
عنوان و نام پدیدآور: دل مجنون/ مولف سیدمحمدهادی آل محمد
مشخصات نشر: تهران: ایرانا، ۱۳۹۸
مشخصات ظاهری: ۱۷۵ ص.: مصور؛ ۱۴/۵ × ۲۱/۵ س.م.
شابک: 978-622-6816-17-5
وضعیت فهرست نویسی: فیپا
موضوع: شعر فارسی-- قرن ۱۴
موضوع: Persian poetry -- 20th century
رده بندی کنگره: PIR۷۹۴۱
رده بندی دیویی: ۸۱۶/۶۲
شماره ثبت کتابخانه ملی: ۵۹۳۱۵۹۰

عنوان: دل مجنون
مولف: سید محمدهادی آل محمد
ناشر: ایرانا
نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۸
شمارگان: ۲۰۰
قیمت:
شابک: ۱۷-۶۸۱۶-۶۲۲-۹۷۸-۵
حق چاپ برای محفوظ است
آدرس انتشارات: تهران، خیابان ژاندارمری، نرسیده به کاظمی پل
۱۳۱، طبقه همکف، زنگ اول
تلفن انتشارات: ۹۸۹۴۷۹۶۶ تلفن همراه: ۰۹۱۲۲۱۹۶۰۴۱

پیش‌درآمد شاعر

در این روزگار که علوم آکادمیک بسیار پیشرفت کرده اند و دانشگاه‌های صنعتی و شهرهای صنعتی روالی دارند که علم را صرفاً اکتسابی می‌دادند و علمی را به شخص ممکن است شخصی بطور منحصر بفرد درک کند مورد توجه قرار نمی‌دهند. وابستگی به مدرک برای اشتغال و کار، زمینه‌های علم را دستخوش نگرش‌ها کرده که همه مجبور هستند از این گلوگاه بگذرند. آنانکه در بازار شغل هستند بعضاً در اقتصاد موفق‌تر از اهل دانشگاه هستند. علم محدود به اقتصاد خانواده شده و هر کس علم را برای زندگی بهتر و رفاه و آسایش بیشتر می‌خواهد. در صورتیکه آنانکه قدم از مرزها فراتر نهادند هیچ‌گاه فکر آسایش و خواب و خوراک راحت نبودند. و چه بسا انسانهایی که واحدهای دانشگاهی را نگذارانده اند اما از علم درونی برخوردارند و بار خانواده‌ای را نیز بر پشت کشیده اند. این بر این روی نیست که دانشگاه را زیر تیغ حمله و اقتصاد بر کمربند آنجا فقط واحد پاس می‌شود باید انسان ساخته شود.

در سالهای اخیر در علوم و فنون نظامی، رباتیک، هوا و پرتاب موشک و آزمایش‌های رزمی آنها و پرتاب ماهواره‌ای امید به علم ژنتیک و سلول‌های بنیادین و نانو تکنولوژی و در علوم مهندسی مکانیک، شاهد موفقیت‌های دانشگاه‌ها در قسمت‌های مختلف بوده ایم و پیشرفت‌های قابل ملاحظه‌ای داشتیم. ساخت هواپیمای داخلی از آرزوهای من است که شاید دیری نپاید از پس آن بر آیم با تکیه بر خدا که ما ملت نشان داده است که استعدادمان در سختی‌ها شکوفا می‌شود، مقاومت و استقامت کشور

ما تا بحال بر شرق و غرب جهان ثابت شده است. اما در علوم انسانی جای بعضی از بزرگان خالی است. از آنجا که انسان روح است نه جسم پرداختن به شخصیت افراد خیلی از مطالب را واضح و مبهرن می کند. چرا دانشکده های علوم انسانی و حوزه دیگر دکتر شریعتی و شهید مطهری و دکتر بهشتی و مفتاح نمی دهند بیرون یا دیگر علامه سید محمد حسین طباطبائی نداریم، علامه حلی، علامه امینی، علامه محمد تقی جعفری و شیخ مفید علامه بحر العلومی، یا آیت الله طالقانی که نمونه ی خوبی بود. شیخ طبرسی را شیخ طبرسی و شیخ حرابن عاملی که در حرم امام رضا (ع) هستند یا شیخ بهایه را شیخ بهایه نداریم امثال بزرگانی چو علامه حسن زاده آملی، دکتر مجتهدی ما کجاست، دکتر محمود حسابی ما کجاست

جهان پهلوان ما را مرغ خنجر کجاست ...

هدف از این چند خط این است که علم اصلاً محدود به محیط دانشگاه نیست و آنچه که شیخ مفید علامه سید محمد حسین طباطبائی می سازد یا آیت الله سید شهاب الدین مرعشی نجفی رئیس ملة و الدین می سازد بعضاً از کاری بسیار ساده رونق می گیرد که باور آن سخت است.

سید محمد هادی آل محمد (صالح)